

קבץ

תּוֹרַת הַנַּחַל

דבורים נוראים ונפלאים, מעוררים מעירים ומחזקים, אשר מתוך הנחל נובע מקור
חכמה נובעים, להחיות נפש כל חי ומשם ישקו העדרים, להתחזק בעבודת הבורא
בכל דגה שיהיו נמצאים

אשר נאמרו על ידי

מרן מוהרא"ש שליט"א

בסעדה שלישית נצבים-נילך ה'תשע"ג

יצא לאור ערב שבת פּרשת נצבים-נילך תשע"ד

על ידי תלמידו מתיבתא 'היכל הקדש' חסידי ברסלב

עיר הקדש ירושלים תוכב"א

הַפֶּתַח לְהַשִּׁיג אֶת הַקּוֹנְטֵרַס הַקְּדוֹשׁ הַזֶּה
וְכָל סִפְרֵי אֲדָמוֹ"ר מוֹהַר"ן מִבְּרֶסְלֵב זִי"ע
וְסִפְרֵי תַלְמִידָיו הַקְּדוֹשִׁים:

בְּאֶרֶץ יִשְׂרָאֵל

יְבִנְאֵל עִיר בְּרֶסְלֵב

גָּלִיל.

בְּאַרְצוֹת הַבְּרִית

מְתִיבְתָא הַיְכַל הַקְּדֹשׁ

Mesifta Heichal Hakodesh

1129 – 42nd Street

Brooklyn N.Y. 11219

ניתן לקבל את הגליון מידי שבוע באמצעות הדוא"ל
breslovinternational@gmail.com

ליל שבת קדש פְּרַשַׁת נְצִיבִים וַיִּלְךְ ה'תּשַׁע"ג

מאמר

אַתֶּם נְצִיבִים הַיּוֹם כְּלַכֶּם

בסעודה שלישית, סעדת רעוא דרעויו, דבר מוהר"א ש"נ"י דבורים גוראים ונפלאים מאד על פי הפסוק אַתֶּם נְצִיבִים הַיּוֹם כְּלַכֶּם וְגו', עיני שם.

ויהי היום ויבאו בני האלהים להתיצב על ה'

פתח ואמר מוהר"א ש"נ"י, הנה אנחנו עומדים לפני ימי ראש השנה הקדושים, שבו יושב הקדוש ברוך ודן כל העולם כלו, מה יהיה לשנה הבאה, בכריאות ובכבנים ובפרנסה ובכל דבר, והכל מרמוז בפתחלת פְּרַשַׁת השְׁבוּעַ, (דברים כט, ט) **אַתֶּם נְצִיבִים הַיּוֹם כְּלַכֶּם לְפָנַי הַיּוֹי"ה אֱלֹהֵיכֶם רְאִשֵׁיכֶם שְׁבֻטֵיכֶם זְקִנֵיכֶם וְשׁוֹטְרֵיכֶם כָּל אִישׁ יִשְׂרָאֵל. "נְצִיבִים הַיּוֹם", מרמוז על ראש השנה, וכדאיתא בזהר הקדוש (בא לב ע"ב), על הפסוק (איוב א, ו): "וַיְהִי הַיּוֹם וַיָּבֹאוּ בְנֵי הָאֱלֹהִים לְהִתִּיצֵב עַל ה'" - "וַיְהִי הַיּוֹם", בכל אתר דא ראש השנה, עיני שם, כי בראש השנה כל באי עולם עומדים ומתיצבים לפניו יתברך למשפט, ודנים הכריות על כל פֶּרַט ופֶּרַט, בני חיי ומזוני, וכמו שאמרו חכמינו הקדושים (פיצה טז ע"ב): 'כל מזונותיו של אדם קצובים לו מראש השנה' וְגו', וזהו אַתֶּם נְצִיבִים הַיּוֹם "כְּלַכֶּם", הינו על כל פֶּרַט ופֶּרַט של החיים,**

"לפני הוי"ה אלתיכם" כי אז בלם עוברים לפניו יתברך כבני מרון (ראש השנה טו ע"א), והקדוש-ברוך-הוא דן את כל העולם, מה יהיה עמו לשנה הבאה.

עקר העצה לזכות בדיון – לאחז במדת האמת

ומובא בספרים הקדושים (עין בספר הקדוש "דגל מחנה אפרים" פרשת נצבים, ובספר הקדוש "תפארת שלמה" לראש השנה), שעקר הצלחת וזכוי ישראל במשפט על ידי מדת "אמת", המרפז בתבת **"אתם" נצבים, "אתם"** אותיות **"אמת"**. כי בשאדם אחז במדת האמת, ומתודה לפניו יתברך על כל מה שעשה שלא כהגן כל השנה, ומבקש מחילה, סליחה וכפרה, ומקבל על עצמו לתקן מעשיו לשנה הבאה, על ידי זה יוצא זכאי במשפט, ואז הקדוש-ברוך-הוא מאיר לו בכל דרכיו, וכמבאר בדברי רבנו ז"ל (לקוטי מוה"ר"ן חלק א' סימן ט' וסימן קיב), שעל ידי אמת, שאדם מדבר אליו יתברך דבור של אמת, הינו כפי המדרגה שעומד בה, אפלו שיהיה בשאל תחתית, רחמנא ליצלן, על ידי זה מאיר לו אז הקדוש-ברוך-הוא, שהוא אז האמת, לראות הפתחים לצאת מתוך החשך, וזוכה להתקרב אליו יתברך, כי הקדוש-ברוך-הוא עצם האור, וכמו שכתוב (תהלים כו, א): **"ה' אורי וישועי"**, ומיד שאדם אחז באמת, הקדוש-ברוך-הוא אז לו, ולכן עקר העצה לקראת ימי ראש השנה הקדושים, שיאחז ויניצב במדת אמת, שזהו **אתם נצבים ונ' לפני ה' אלתיכם**, אותיות **"אמת"**, ואז יאיר לו אז השם יתברך, ויתקיים בו

הפסוק ה' אורי וישעי, שנאמר על ראש השנה דיקא, וכמו שאמר:
חכמינו הקדושים (מדרש תהלים מזמור כו) ה' אורי, בראש השנה, ויזכה
לשנה טובה ומאירה.

העקר על ידי אמונת חכמים

ואומר הפסוק, אתם נצבים היום בלכם לפני הוי"ה אלתיכם ראשיכם
וגו', ואיתא בבעל הטורים: 'הקיש ראשיכם לאלתיכם לומר, מורא
רבה כמורא שמים'; עין שם. הינו סוד אמונת חכמים, שהוא עקר
העמדת והצלחת נשמות ישראל בדין בראש השנה, כי רק על ידי
אמונת חכמים יש קיום לכל התורה והמצוות, כי בלי אמונת חכמים
אין אנהנו יודעים איך לקיים שום מצוה ממצוות התורה, כגון למשל
מצוות תפלין, בתורה כתיב (דברים ג, ח): "וקשרתם לאות על ידך" וגו',
אבל אין אנו יודעים איך התפלין צריכות להראות, ובאיזה מקום
בדיוק להניח אותן, ורק על ידי אמונת חכמים מתפרש לנו הפל, ולכן
דיקא בשיש לאדם אמונת חכמים, "ומורא רבה כמורא שמים" (אבות
ד, יב), אזי יכול לזכות בדין, כי יזכה לקיים התורה והמצוות בשלמות,
וגם רבו ומליץ עליו המלצות טובות, לזכותו בדין, ולהמשיך עליו שנה
טובה.

מעלת הנסיעה לציון רבנו ז"ל באומן על ראש השנה

וזהו עצם מעלת הנסיעה לציון רבנו ז"ל באומן על ראש השנה, כי

מְקִימִים זֹאת עַל יְדֵי אַמוּנַת חֲכָמִים, בְּתַמּוּמוֹת וּבְפִשְׁטוּת גְּמוּרָה, כִּי כָּךְ בִּקֵּשׁ רַבֵּנוּ ז"ל, וְאַנְחֵנוּ מִסְּלָקִים הַשְּׁכָל שְׁלָנוּ לְגַמְרִי, וּמִצִּיּוֹתֵינוּ לְדַבְרֵי רַבֵּנוּ ז"ל, וְאֵף עַל פִּי שְׁנֵה פְרוּךְ בְּקִשְׁיִים רַבִּים, וַיֵּשׁ הַרְבֵּה מְנִיעוֹת וּבְלִבּוּלִים, אֲבָל דִּיקָא זְהוּ עֵצָם מַעֲלַת נְשָׁמוֹת יִשְׂרָאֵל, שֵׁישׁ לָהֶם אַמוּנַת חֲכָמִים, וּמִסְּלָקִים הַשְּׁכָל שְׁלָהֶם לְגַמְרִי, וְעַל יְדֵי זֶה זוֹכִים בְּמִשְׁפָּט, וְרַבֵּנוּ ז"ל אָמַר (חַי מוֹהֲרָ"ן סִימָן תה): 'הַרְאֵשׁ הַשְּׁנָה שְׁלִי הוּא חֲדוּשׁ גְּדוּל, וְהַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ יוֹדֵעַ שְׂאִין הַדָּבָר הַזֶּה בִּירוּשָׁה מְאַבּוֹתֵי, רַק הַשֵּׁם יִתְבָּרַךְ נָתַן לִי זֹאת בְּמַתְנָה, שְׂאִנִּי יוֹדֵעַ מַהוּ רֹאשׁ הַשְּׁנָה, לֹא מִבְּעֵינֵי אֲתֶם בְּלָכֶם בְּוִדְאֵי תְלוּיִן בְּרֹאשׁ הַשְּׁנָה שְׁלִי, אֲלֵא אֲפִלוּ כָּל הָעוֹלָם כֵּלּוּ תְלוּי בְּרֹאשׁ הַשְּׁנָה שְׁלִי; עֵינֵי שָׁם, וְעַל יְדֵי שֵׁישׁ לָנוּ אַמוּנַת חֲכָמִים, וּמִסְּלָקִים הַשְּׁכָל שְׁלָנוּ לְגַמְרִי, וְנוֹסְעִים לְרַבֵּנוּ ז"ל עַל רֹאשׁ הַשְּׁנָה, עַל יְדֵי זֶה נִזְכָּה בְּמִשְׁפָּט בְּרֹאשׁ הַשְּׁנָה, וְתַהֲיָה לָנוּ שְׁנָה מוֹכָה וּמְבֹרָכָה.

לְהַתְעוֹרֵר מִהַשְּׁנָה וְלַעֲקוֹר הַרְשָׁעוֹת שְׁלָנוּ

וְהֵנָּה בְּרֹאשׁ הַשְּׁנָה תוֹקְעִים בְּשׁוֹפָר, וְעַל יְדֵי הַשׁוֹפָר אֲנַחְנוּ מִתְעוֹרְרִים מִן הַשְּׁנָה שְׁלָנוּ שֶׁל כָּל הַשְּׁנָה, וּמִתְעוֹרְרִים לַעֲשׂוֹת תְּשׁוּבָה וְלְהַתְקַרֵּב אֵלָיו יִתְבָּרַךְ בְּאַמְתּוֹ, וְכַמוּכָא בְּרַמְבַּ"ם (הַלְכוֹת תְּשׁוּבָה פָּרָק ג' הִלְכָה ד'): 'אֵף עַל פִּי שְׁתִּקִּיעַת שׁוֹפָר בְּרֹאשׁ הַשְּׁנָה גְּזֵרַת הַתְּנוּבָה, רְכֹזוּ יֵשׁ בּוֹ, כְּלוּמַר, עוֹרוּ יִשְׁנִים מִשְׁנַתְּכֶם וְנִרְדָּמִים תְּקִיצוּ מִתְרַדְּמַתְּכֶם וְחַפְּשׂוּ בְּמַעֲשֵׂיכֶם, וְחִזְרוּ בְּתְשׁוּבָה וְזָכְרוּ בּוֹרְאֵכֶם' וְכוּ'. וְגַם זֶה מְרָמוֹ בְּפִרְשַׁת הַשְּׁבוּעַ,

בפסוק (דברים כט, יז): **פֶּן יֵשׁ בְּכֶם שָׂרֵשׁ פְּזוּרָה רֹאשׁ וְלַעֲנָה**, ומובא מהאריז"ל¹ **ש'רש פזורה ראש וְלַעֲנָה** – ראשי תבות שופ"ר, כי הכח של השופר גדול כל כך, עד שיכול לעקור מן האדם כל מיני שרשים לא טובים, ולהחזיר אותו בתשובה, וכמו שפרש רש"י: **ש'רש מוגדל עשב מר כגידין שהם מרים, בלומר מפרה ומרבה רשע בקרבכם. כי יש טבע רע באדם מנעוריו, שמסית אותו לרשעות, רחמנא ליצלק, וכמו שכתוב (בראשית ח, כא): "כי יצר לב האדם רע מנעוריו", וילד יוצא לאויר העולם עם מדות רעות כמו עיר פרא, וכמו שכתוב (איוב יא, יב): "ועיר פרא אדם יולד", אבל עקר עבודתו בכל ימי חייו, לתקן ולשפר מדותיו, עד שיהיה מפרה ומרבה צדקות וטובות עם עצמו ועם אחרים, שעל שם זה חבר רבנו ז"ל את "ספר המדות", כדי שידע ויזכר אדם כל המדות טובות תמיד, וייתנוע עליהן עד שישתלם בהם באמת, וכל זה עצם פח השופר, שיכול לטהר אדם מן ש'רש פזורה ראש וְלַעֲנָה, ולהחזיר אותו בתשובה, ועל כן אִנְחֵנוּ נוסעים על ראש השנה לצדיקים, להתעורר מן השנה שלנו, ולתקן כל מדותינו, ועל ידי זה תהיה לנו שנה טובה ומתוקה.**

לראות רק את הטוב שבחיים

והנה בהמשך הפרשה בתיב (דברים ל, טו) **ראה נתתי לפניך היום את החיים ואת הטוב ואת המוות ואת הרע, ופרש רש"י: "זה תלוי בך,**

¹ ענין קול מבשר/ ליהודי הקדוש מפשיסקא זי"ע

אם תעשה טוב הרי לך חיים, ואם תעשה רע, הרי לך המות; עין שם, וגם זה מעקר עבודתנו בראש השנה, כי אנחנו רוצים לזכות לחיים, וכמו שמוזכרים בכל תפלות "זכרנו לחיים" וגו', ולחיים זוכים על ידי שמוצאים הטוב שיש בכל דבר, כי בשאדם יודע שכל מארעותיו הם לטובתו, הרי זה מעין עולם הבא (לקיטוי מוהר"ן חלק א' סימן ד'), וכששאדם אומר על כל דבר שהוא טוב, אזי מן השמים אומרים לו: "אתה חושב שזה טוב? בא ואראך מה זה טוב באמת", ואז יש לו טוב תמיד, וחי חיים טובים באמת, אבל מי שמסתפל על הרע שבכל דבר, חס ושלום, ותמיד מאונן ומקונן שהכל רע ומר לו, על ידי זה יש לו מות, רחמנא ליצלן, ובשמים אומרים לו: "אתה חושב שזה רע? בא ואראך מה זה רע, רחמנא ליצלן", ואז רע ומר לו באמת, ולכן עקר מפתח החיים שזוכים אליו בראש השנה, להסתפל על הטוב שיש בכל דבר, ואז זוכים לחיים טובים באמת.

פנימיות חכמתם ולמודם מצויה בינינו תמיד

וברב שנים פשוטות, פרשיות נצבים וילך מחברות, ופרשת וילך מתחלת (דברים לא) וילך משה וידבר את הדברים האלה אל כל ישראל, וגם בזה יש רמז גדול לגדל פחם של הצדיקים לאחר מיתתם, ולזה אנחנו נוסעים לרבנו ז"ל על ראש השנה, כי אף על פי שנתקנים "וילך משה", ומשה רבנו נסתלק והלך לבית עולמו, אבל "וידבר את הדברים האלה אל כל ישראל" שהדבורים שלו נשארים אצל כל

ישראל לדורות עולם, כי הצדיקים גם במיתתם נקראים חיים (ברכות יח ע"א), ובתוך דבריהם וספריהם גנוז פניהם שכלם ונשמתם (לקוטי מוהר"ן חלק א' סימן קצב). ולכן אף על פי שאין גופם הגשמי נראה לפנינו כמו בחיים היותם, אבל פנימיות חכמתם ולמודם מצויה בינינו תמיד, כי עקר שלמות הצדיק להיות למטה ולמעלה בבת אחת (לקוטי מוהר"ן חלק ב' סימן ז' וסימן סח), ואף על פי שנמצא למעלה בעולם העליון, באותה עת נמצא גם למטה בזה העולם, ומעורר נשמות ישראל לעלות ולהתדבק בקונם, ולכן על ידי שלומדים ספריהם הקדושים, ומציתים לעצתם, נחשב כאלו הצדיק חי עמנו, ועל ידם יש תקנה טובה לתקן הכל, ולזכות לשנה טובה ומברכת באמת.

1

התורה הקדושה היא עין שירה השנה לכל

והנה בסוף הפרשה בתיב (דברים לא, יט): **ועתה כתבו לכם את השירה הזאת ולמדה את בני ישראל שימנה בפיהם, ומכאן לומדים חכמינו הקדושים (סנהדרין כא ע"ב), שיש מצוה לכל אחד לכתב ספר תורה, ויש להבין, למה הפסוק מכנה "התורה" בשם "השירה הזאת" ולא בשם "התורה הזאת" כמו בכל מקום. והנה מובא בזה דבר נפלא מהגאון הקדוש רבי יוסף שלום אלישיב זצ"ל, כי הנה פשרוים לגלות דבר חכמה וענין עמוק, הרי שיש לגלות אותו רק לפני חכמים, ואנשים שיש להם שכל עמוק, כי רק הם יבינו, מה שאין בן פשוטי העם אינם שיכים לזה כלל, אבל שירה וחרוזי זמרה יכולים לגלות לפני כל אדם,**

כי זה דבר השונה לכל נפש, וכל אחד אוהב לשמע שירה וזמרה, ועל כן התורה מכנה באז בשם "השירה הזאת", לתן התחזקות לכל נשמות ישראל, שכלם יכולים לעסק בתורה הקדושה, כי נקראת גם "שירה", וכל אחד יכול לעסק בה כפי כחו, ומי שאינו יכול להתעמק כל בה, רק לגרם דברי תורה, ולשיר אותם ולזמרם - יעשה כפי יכולתו, ועל ידי זה יתקשר אל התורה, ולבסוף יבוא להבינם לעמקם באמת, וכמו שעורר אותנו רבנו ז"ל על סדר דרוך הלמוד (שיחות הר"ן סימן עו), שיעסק אדם בתורה אפלו בדרך אמירה בעלמא, ולבסוף יזכה להבינם.

להתחיל להתחדש בשעוריו בסדר

וכל זה ההכנה שלנו לקראת ימי ראש השנה הקדושים, שעכשו בסוף השנה, נקבל על עצמנו שעוריו בסדרן בכל מקומות התורה הקדושה, ונתחיל עם למוד חפשי, שנים מקרא ואחד תרגום, וכבר מיום ראשון תזה נתחיל ללמוד פרשת האזינו, כי שבת קדש פרשת האזינו באה מיד אחר ראש השנה, וצריכים להשלים הפרשה 'שנים מקרא ואחד תרגום' לפניך, וכן לקבע שעורים בפשניות וגמרא ומדרש, כל אחד כפי כחו, ועל ידי זה נזכה לסיים את השנה בכי טוב, ולהתחיל השנה החדשה בכי טוב, ואז תהא שינת עיזר ד'לים, שירחם השם יתברך על נשמות ישראל שהם כדלים ועניים בגלותם, ותהיה שינת עיזר דלים ברוחניות ובגשמיות, ונזכה לשמע בקול שופרו של משיח במהרה בימינו, אמן ואמן.

